SVOBODA
UKRAINIAN DAILY
СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 244. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 24, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 24 ГРУДНЯ 1992. Ч. 244. РІК XCIX.

„Діва-Марія коси шовкові стеле для Сина"

„ПРЕДВІЧНЕ СЛОВО"

Різдвяне Послання Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства

„Споконвіку було Слово, а Слово в Бога було, і Бог було Слово".

(Єв. Св. Івана 1:1)

Христос родився! Славте Його!

Улюблені в Христі Брати та Сестри в Україні та на чужині.

Народженого від Отця у вічності, ще перед закладинами світу, Божого Сина апостол Іван на початку своєї Євангелії накреслює в усій величі краси небесного маєстату, як Предвічне Слово, Яке споконвіку в Бога було і Яке є Другою Особою Божества.

Тоу в святковий різдвяний час, коли будемо згадувати й оспівувати надприродне втілення Предвічного через народження від Діви Марії, глибоко розважмо про те, що Він є Творцем, Відкупителем і Наслідником усього видимого й невидимого, бо Ним Бог створив світи, віки й усе живе. Вкінці Бог створив людину з пороху земного не лише живою істотою, вдихнувши в неї духа життя, але Він створив її, як Свій образ на Свою подобу, духовною істотою для вічної спільности з Ним.

Однак у своїм нерозумі й гордості вже на самому початку свого існування люди покинули свого Творця, пішли блудними дорогами марнотратного й самогубного життя, які ведуть до остаточної руїни й загибелі, і сьогодні мало хто дбає про духовну спільність з Живим Богом. У своїм заблудженні люди повигадували для себе дерев'яних і кам'яних божків-ідолів, а „називаючи себе мудрими, вони потуманіли, і славу нетлінного Бога змінили на подобу образа тлінної людини, і птахів і чотириногих, і гадів" (Рим. 1:22-23), щоб схилятися перед ними і служити наявному витворові своїх рук — мертвим богам, які не бачать, не чують, не говорять, не ходять і не можуть нікому допомогти. О, як дуже люди сумують, коли їхні діти не слухають їх або відрікаються від них, поставивши свої кроки на дорогу зла й загибелі! Але самі вони не хочуть бути їм добрим прикладом, щоб у покорі серця і в щирім покаянні навернутися до Бога, до Господа Ісуса Христа, Який дав їм життя.

Предвічне Слово прийшло на землю також як Світло, щоб засяяти ясно й прогнати темряву життя і незнання Бога, щоб у Його світлі ми ходили простими стежками праведности. Тому заради нашого спасіння від гріхів й від вічної загибелі, „Слово сталося тілом і перебувало між нами, повне ласки та правди" (Ів. 1:14). Вірою в Христа ми можемо бачити Його славу, славу як Однородженого від Отця. Прийшовши у цей грішний світ, Предвічний Божий Син умалив Себе, ставши Людиною, щоб людською мовою об'явити нам незмірну любов всепрощаючого Небесного Отця, щоб відкупити нас Своєю заступничою жертвою на хресті й щоб доручити нам безцінний дар життя вічного.

До людей, як до найвищого творива Своїх рук, Однонароджений Божий Син прийшов, щоб засвідчити про правду, щоб кожний, хто від щирого серця повірить у

(Закінчення на стор. 8-ій)

„У НЬОМУ БУЛО ЖИТТЯ, І ЖИТТЯ БУЛО — СВІТЛО ЛЮДЕЙ"

(1992 РІЗДВЯНИЙ ПРИВІТ ВЛАДИКИ РОБЕРТА ВСЕЧЕСНОМУ ДУХОВЕНСТВУ, ПРЕПОДОБНОМУ МОНАШЕСТВУ, ДИЯКОНСТВУ І ЕПАРХІЇ СВ. ЙОСАФАТА В ПАРМІ)

Мир у Господі і боже благословення

„І Слово стало тілом, і оселилося між нами і ми славу його бачили — славу Єдинородного від Отця, благодаттю та істиною сповненого"

(Іван 1, 14)

Дорогі мої Сестри і Брати в Христі!

Цими прекрсаними словами св. Іван євангелист проголошує Воплочення Божого Сина, — чудо Всемогутнього і люблячого Бога, який приходить до нас і виявляє себе нам в Особі малого і немічного Дитяти.

„У ньому — пише св. Іван — було життя, і життя було — світло людей" (Іван 1.4). Іван учить нас, що у Христі Господі і через нього, Дитя народжене у Вифлеємі, Бог уможливив нам зазнати сили і любови Господньої у наших душах аби ми мали повноту життя. Однак, Іван сумно додає: „Прийшло до своїх, а свої його не прийняли" (Іван 1, 11). Але й скоро знову він вертається до теми ласкавої Божої любови, пишучи: „І ми славу його бачили — славу Єдинонародного від Отця, благодаттю та істиною сповненого" (Іван 1, 13b). Св. Іван підкреслює чудо настирливости Божої благодати. Незважаючи на відкинення, незважаючи на опір і протидію, раз-у-раз приходить до нас Вифлеємське Дитя, в бажанні поділитися з нами Своєю любов'ю. І котрі остаточно йому кажуть „так" — стверджує св. Іван, себто котрі ж приймають його — „тим дає право дітьми Божими стати" (Іван 1, 12). Це ж наука Різдва Христового!

У радісний день Різдва Христового вітаю вас усіх проголошенням Його Різдва: Христос Народжується — Христос Раждається! Нехай Ваше „так" Вифлеємському Дитяті приносить вам радість, любов і мир. З побажаннями благословенного празника Різдва Христового, залишаюся щиро відданим вам у Христі

† **Роберт Москаль**
Єпископ

Олекса Стефанович

Я. і К.

Свіжеє сіно, ясла кленові,
Ясна дитина...
Діва-Марія коси шовкові
Стеле для Сина.

Біле ягнятко дише на Бога,
Сивеє дише, —
Дишуть на Бога, щоби для Нього
Було тепліше.

В небі черкають крила об крила:
Янголів — сила.
В небі ніколи пісня зраділа
Так не дзвонила.

Дзвонить ялина десь у діброві,
В лузі — калина...
Свіжеє сіно, ясла кленові,
Ясна дитина.

Прага, 1930.

(Із збірки поезій „Зібрані твори", Торонто, 1975)

„ЩОБ УСІ БУЛИ ОДНО"

СОБОРНЕ РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ ІЄРАРХІЇ ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Всечесним Отцям Духовним, Преподобним Ченцям і Черницям та всім Боголюбивим Вірним Помісної Української Греко-Католицької Церкви в Україні і на поселеннях!

Мир у Господі і наше Архиєрейське Благословення!

Христос Рождається! Славіте Його!

Дорогі в Христі Браття і Сестри!

„Слава на висотах Богу і на землі мир, людям благовоління"

(Лк 2,14).

Знову зі серцями повної радости співаємо цей ангельський гимн слави перед яслами-вертепом новонародженого Божого дитяти. Вже понад тисяча років співає цей гимн наш український народ. Співає його, бо бажає Божої слави і хоче миру на землі людям благовоління. Наш народ одержав від Господа дар хрещення, дар Святої віри, дар спасіння. Отим даром ми стали членами Божого люду, Тіла Христового, Святині Святого Духа, яким є Свята Церква. Ті духовні дари сплили на нас і поволі перетворили християнський народ, просякнутий в своїм світогляді і культурі християнськими вартостями і традиціями. З темряви ми вийшли на світло Боже, з неволі гріха і пристрастей на свободу дітей Божих, згідно зі словами Христовими „мир лишаю Вам, мій мир даю Вам не так, як світ дає, я даю Вам його" (Ів. 14,27).

Минуло вже тисяча років відколи ми одержали той Божий дар і наше серце заспівало радісно: Слава на висотах Богу!

Цей 1992 рік був для нас справді великим роком Спасіння, в якому ми могли перед Господом виявити наші почуття вдячности за все, що від Нього одержали. Не знаємо, чи було якесь одне українське серце, яке не відчуло б величі і радости цього торжества, що Україна стала вповні незалежною, і тим Господь вислухав наші довголітні моління. Ми святкували величо століття з дня народин св. п. Патріярха Йосифа Кардинала Сліпого, ми перенесли його тлінні останки, згідно з його волею, з Риму до Львова. В тому ж престольному городі Західньої України відбувся Синод Єпископів УГКЦ вперше після довгих десятиліть, чим ми знову наглядно бачимо перемогу правди над злом, перемогу Христа Спасителя.

Дійсно можемо з Христом повторити це, що ми з Ним пережили: „У світі страждатимете. Та бадьоріться! Я переміг світ!" (Ів. 12,33). Сьогодні, будучи свідками Христової перемоги, новонароджений Христос ставить перед нами нове завдання словами пророка Ісаї: „Дух Господній на мені, бо він мене помазав. Послав мене нести добру новину бідним, звіщати полоненим визволення, сліпим прозріння, випустити пригноблених на волю, оповістити рік Господнього помилування" (Лк 4,18).

Дорогі в Христі Браття і Сестри! Немає сумніву, що єпископи, священики, монахи, монахині, всі вірні Української Греко-Католицької Церкви впродовж довгих десятиліть високо несли своє свідчення Христові шляхом мучеництва і ісповідництва. Та було б це великою помилкою, якби сьогодні ми лишень бажали б, сподівалися б, що за це терпіння нам належиться якась особлива нагорода ще тут, на землі. Бог бачив і зглянувся над нишими терпіннями. Він винагородить нас за це Небесним Царством у другому житті. Але в той сам час Він очікує від усіх нас послідовного здійснювання Його заповідей тут на землі. Отож, перед нами стоїть великий змаг стояти на висоті свого завдання в такий же спосіб, як це ми робили за часів підпілля і катакомб.

Нелегкий це шлях, бо всі наглядно бачимо наслідки безбожного комунізму. Скільки вартостей знищила ця безбожна система. Заникли поняття чесности, працьовитости, **основні моральні і етичні засади. Кругом видно „мерзость і запустіння". Одначе перед нами Христе-** **Еммануїл — з нами Бог**, який кличе нас, який у виді малої дитини дає нашій землі мир, людям благовоління.

„Мир Вам! Як мене послав Отець, так я посилаю Вас" (Ів 20,21). Цей Божий мир дає нам Христос і ми його мусимо ширити на землях нашої батьківщини і по всій Україні. Ми можемо лишень з вдячністю до Бога відмітити, що незважаючи на ті переломові події, які наступили на тілі нашого народу, все це відбулося у мирі. Одначе ми недвозначно болієmo над живою раною, що ятриться на тілі нашого народу, а це релігійний поділ. Не приписуючи **нікому виключної вини, треба ствердити, що, на жаль, навіть в такий історичний час, ми, як народ, не здобулися на основну** єдність, яка є першою прикметою християнства. **Христос** прийшов на світ, щоб поєднати людину з **Богом і людей** між собою, а св. Павло нас поучає: „Бо він — **наш мир**, він, що зробив із двох одне, зруйнувавши **своїм тілом** стіну, що була перегородою, тобто ворожнечу, **і скасував** закон заповідей своїми постановами на те, **щоб із двох** зробити в собі одну нову людину, вчинивши **мир між нами** і щоб примирити їх обох в однім тілі з Богом **через хрест**, убивши на ньому ворожнечу" (Еф 2,14—16).

Ми хочемо з нагоди празника Христового воплочення **висловити** наш біль за той поділ, що панує серед нас, **для** загоєння якого ми ще замало робимо. Цей факт огірчує нашу радість в такий святочний час, бо Христос виразно нас повчає: „Кожне царство, розділене в собі, запустіє, і кожне місто чи дім, розділені в собі самому не встоїться" (Мт 12,25).

Історичний 1992 рік минає, а лишається глибока рана нашого церковного роз'єднання. Чи маємо іти з нею в друге тисячоліття? Чужі випереджують нас в змаганнях і праці за єдність. Треба і нам докласти всіх зусиль, щоб спільними силами дійти до єдности в Церкві, яку оснував не хто інший, як сам Господь Бог, який від нас вимагає здійснення його заповіді, „щоб усі були одно" (Ів 17,20).

Тому повторяємо ці самі слова, з якими ми звернулися до глав, священнослужителів і віруючих всіх релігійних конфесій України: „В нових умовах, які витворилися в нашій Батьківщині, немає сумніву, що найбільшу відповідальність за духовну майбутність України несуть прямі спадкоємці Хрищення св. Володимира Великого.

Перед нами стоїть завдання привернути християнам України первісну єдність Церкви, яка існувала в році нашого Хрищення. Тоді Церква Київської Руси була у повній єдності зі всією Вселенською Церквою і в такій же спільності зі всіма помісними Церквами Християнського Сходу і Заходу. Церква Київської Руси була в той же час і православною і католицькою, бо ці два поняття собі не протирічать, а себе радше доповняють, і всі наші Церкви уживають це слово у своїх Літургіях. За цю єдність змагалися Київські митрополити в XIII, XV і XVII століттях, і в тих часах найшлися на чолі наших митрополій визначні мужі як Петро Могила, **Йов Борецький, Йосиф Веліямин Рутський і Мелетій Смотрицький, які** засіли за стіл діялогу і **братньої згоди, щоб поєдналася Русь із Руссю з метою створення Києво-Галицького Патріярхату і всієї Руси-України.**

Подібні часи переживає сьогодні наша Батьківщина — Україна. Відчуваючи велич і історичність моменту, ми закликаємо монахів, монахинь, священиків і вірних всіх релігійних спільнот до усильної молитви — літургічної і приватної — з метою осягнення єдности Церков України.

Ми пропонуємо провідникам і віруючим усіх віровизнань України припинити всілякі оскарження і клеветання в радіо, телебаченні, часописах й інших засобах комунікації. Нам треба радше підкреслювати ці елементи, що нас лучать, бо нас далеко більш чого єднає ніж роз'єднує.

Тим способом докладемо всіх зусиль, щоб у нововитвореній атмосфері українського екуменізму, — так як це у свій час проповідував Слуга Божий Митрополит Андрей Шептицький і покійний Патріярх Йосиф Кардинал Сліпий, — могла знову засісти до братнього екуменічного

(Закінчення на стор. 7-ій)

„ЩОБ УСІ БУЛИ ОДНО, ЯК ТИ, ОТЧЕ, В МЕНІ, А Я В ТОБІ"

(Різдвяний привіт 1992)

Всечесному духовенству, Преподобному Чернецтву та Боголюбним Вірним мир у Господі і наше архиєрейське благословення!

Возлюблені в Христі Господі! З почуттям глибокої радости вітаємо вас усіх в цей урочистий празник Різдва Христового нашим староукраїнським привітом — Христос рождається! Цією душевною радістю бажаємо поділитися з вами, щоб нагадати вам, що сьогодні до нас, на цю долину сліз, завітав Небесний Гість, син Божий і наш Спаситель. Він приніс нам відкуплення від вічної смерти та дарував нам нове життя, життя дітей Божих, що є для нас запорукою вічного щастя в небі.

Як у першу різдвяну ніч ангел Божий кликав до переляканих пастушків, так сьогодні і ми кличемо до Вас; „Звіщаю Вам велику радість, що буде радістю всього народу: Сьогодні народився вам у місті Давидовім Спаситель, він же Христос Господь" (Лк. 2,10-11). „Бог предвічний народився, прийшов днесь із небес, щоб спасти люд свій весь, і утішив вся" співаймо у нашій предавній колядці. Чому Він утішив всіх нас? Чому нам радіти сьогодні? Святий Дух через об'явлене Боже слово повчає нас, що причиною нашої різдвяної радости є народження Спасителя, який прийшов на землю, „бо він спасе народ свій від гріхів їхніх" (Мт. 1.21).

Щоб вповні зрозуміти причину різдвяної радости, нам треба насамперед нагадати собі страшні наслідки гріха. Гріх бо спотворив у нашій душі образ і подобу Божу, і ограбив нашу душу з освячуючої Божої ласки, тобто з її надприродного, Божого життя. Через гріх ми втратили достоїнство Божих дітей, і так ми стали „дітьми гніву" Божого (Еф. 2,3). Гріх теж замкнув перед нами брами царства небесного та відкрив нам безодню пекла, і так зробив нас „синами погибелі" (2 Сл. 2,3). Нарешті, гріх завів людину на манівці, обмотав її темрявою облуди й безчестя. Він покинув нас на поталу вічного прокляття. У наслідку гріха, наче Каін, людина стала „втікачем і волоцюгою" на цій землі (Бут. 4,12). Тому, що гріх образив безконечний маєстат предвічного Бога, то ніхто з немічних і грішних людей не міг надолужити за цей злочин, ніхто на землі не міг зарадити цій страшній руїні, в якій знайшлася людина з причини гріха.

„Якже сповнився час, Бог послав свого Сина" (Гал. 4,4). Тоді цю непроглядну темряву безнадійности розвіяло ясне світло вифлеємської зорії. Вона звістила нам народження нашого Божественного Спасителя, який „понизив себе і подобою з'явився як людина" (Фил. 2,7), щоб нас визволити з прокляття гріха. Так, отже, „Бог предвічний народився", щоб знищити силу гріха. Він відродив нас „водою і Духом Святим" (Ів. 3,5). Він повернув нам надприродне життя Божої ласки й відновив в нашій душі образ і подобу Божу, щоб нас наново „ обожнити". **Він** повернув нам достоїнство „дітьми Божими стати" (Ів. 1,12), як про це розказує св. Іван Золотоустий: „Син Божий став людиною, щоб людей зробити синами Божими. Ось так Христос своїм приходом на світ підніс над до невимовної слави дітей Божих" (Гомілія на Івана, XI,I). Предвічний Син Божий став людиною, щоб нам „відчинити двері небесні")Пс. 78,23), і щоб „оправдані Його благодаттю, ми стали спадкоємцями життя вічного" (Тит. 3,7) щоб нарешті вивести нас „з темряви у дивне своє світло" (І Пт. 2,9), щоб ми вже більше „не блукали в

Родина — це віддзеркалення Пресвятої Трійці, тому що родина це, де чоловік і жінка становлять одне тіло в Христі, „що зробив з нас одно" (слова Апостола до Ефисян, 5:31), де через жертвенну любов до себе Бог дарує світові нове життя.

(Закінчення на стор. 8-ій)

„ХАЙ НАША ЛЮБОВ, НАШЕ РАДІСНЕ СВЯТКУВАННЯ ПРОГОЛОСИТЬ ХРИСТА"

(ПРИВІТ ВЛАДИКИ ВАСИЛЯ ЛОСТЕНА — РІЗДВО 1992/93)

Сьогодні народився Вам у місті Давидовому Спаситель, він же Христос Господь" (Лука 2:11).

Христос Родився Славімо Його!

Дорогі в Христі Браття і Сестри!

Христос Раждається!

Як збираємося в домах і церквах торжественно відсвяткувати Народини Нашого Спасителя, Ісуса Христа, і як молитвами і думками звертаємося до родичів, приятелів та знайомих тут і в Україні, та до тих, які з різних причин не можуть бути в сімейному колі на Різдво, тоді освідомлюємо собі важливість і дорогоцінність християнської родини.

Згідно зі своєю волею зіслав нам Бог свого Сина, щоб через народження у людській сім'ї спасти нас. Христос народився від Діви Марії як немовлятко і ріс у родинному середовиці, щоб бути, як нас навчає Св. Павло, людиною, як і ми, у всім тільки гріху.

(Закінчення на стор. 8-ій)

Усіх членів Головного Уряду УНС і наших членів, читачів, співробітників та всіх наших громадян, які відзначають Різдво Христове за новим календарним стилем, вітаємо із хвилюючою і радісною подією — незалежністю України та її виходом на політичну арену світу з усіма іншими народами, як і бажаємо усім гарних і щасливих Свят, —

Головний Екзекутивний Комітет УНС і
В-во „Свобода"

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Різдво Христове в Америці

Свято Різдва Христового за Григоріянським календарем, популярно — за ,,новим стилем", припадає на 25-го грудня. Насправді вже під кінець листопада та найпізніше 1-го грудня починається ,,Різдвяний сезон". Це тому, що тут Різдво Христове скомерціялізоване, використовуване як вийняткова раз у році нагода для масового купна-продажу дарунків. Тому вже в першому тижні грудня появляються на Рокефеллер-Центрі у Ню Йорку і перед Білим Домом у Вашінґтоні височенні ялинки, що їх тисячі світелець засвічується за потисненням ґудзика від електричного струму. Це, так би мовити, офіційний доказ, що ,,відкритий Різдвяний сезон". У цьому 1992 році ввесь бизнесовий світ в Америці особливо квапиться і заздалегідь розреклямовує увесь можливий крам, бо два останні роки належали до епохи важкої економічної кризи, коли люди не мали довір'я до наступного дня і не купували дітям, приятелям і знайомим будь-що дорожче і здебільшого задовольнялися ,,купном почерез виставове вікно" — ,,віндов шаппінґ".

А втім, треба подивляти американців, як вони вміють гармонійно сполучити бизнес із релігійним святом. Скрізь чути про Різдво, до Різдва пристосовані радіо-телевізійні програми, розреклямовується спеціяльні величаві Різдвяні розвагові видовища і все воно сповите чудовими колядками. Це ніщо, що американці ,,запозичили" собі колядки у різних народів вклавши там інші слова й інший заголовок, так, як це зробили із українським ,,Щедриком" Леонтовича і німецькою ,,Тиха ніч, свята ніч" Франца Ґрубера. Американці подиву гідні майстри від створювання ,,Різдвяного духу" і цей ,,різдвяний дух" охоплює і бизнес, і родинний Свят-Вечір.

Бо Різдво Христове — це свято родини. Із нерелігійних так званих державних свят в Америці один тільки День Подяки подібний до Різдва, бо гуртує в той день всю родину, плюс запрошені самітні близькі приятелі. І на Різдво — за Григоріянським чи Юліянським календарем, римо-католики, греко-католики, православні й евангелики одні одним складають перед вечерею на Свят-Вечорі — бажання щастя, здоров'я, здійснення своїх найкращих мрій.

Щороку з нагоди міркувань під Різдво Христове приходиться висловити жаль, що за Митрополита Сенишина поділено епархії Українсько-Католицької Церкви на такі, які святкують це велике свято за ,,новим" чи ,,старим" стилем. Це не тільки поділило українців цього самого віровизнання, але й створило зайвий поділ між українськими католиками і православними. Коли ж прийшов поділ на Україну й українську діяспору — не треба нам ніяких поділів, а ті, які існують, не приносять користи ні одній стороні.

Проблеми існують на те, щоби їх розв'язувати. Коли існує ситуація, якої не можна змінити. (Може колись, коли прийде єдність у поділеній Українській Православній Церкві в Україні та УКЦерква матиме признаний Апостольською Столицею Патріярхат — направиться аномалію двох календарів для того одного чудового свята). Покищо треба погодитися, що календар, — що дата святкування, — це таки річ другорядна. Річчю першою і найважливішою є у святковому настрої приєднатися до пісні ,,Бог Предвічний" і радіти, що Месія прийшов на світ, щоб спасти люд увесь. Символікою Різдва Христового є віра у Месію, що спасе світ і його люд, та надія на те чудо, що його виявив Янгол, вказавши мудрецям шлях до стайні у Вифлеємі, де народилося Боже Дитятко.

Українці в Америці й Канаді щасливі, що найближчі свята Різдва Христового відзначатимуть з нашими земляками в Україні. Там — більшість православного віровизнання, але це одна християнська віра в одного Бога і в одного Сина Божого. І маловажними є кілька днів різниці у церковному святкуванні. Не хочеться вірити, що релігія була на всьому просторі Евразії ,,опіюмом народу", що Українська Католицька Церква опинилася в катакомбах, що треба було боротися за її леґалізацію і що з отого страхітливого часу залишилася ще неполаднана справа поділу святинь. Здійснилося багато, що здавалося нездійсненною мрією. Але й залишилися багато-багато цілей, до яких ще не дійшов народ український без уваги на віровизнання.

Побажаймо одні одним єдности духу, побажаймо одні одним солідарности у конструктивному думанні і діянні у користь України. Різдво Христове — це свято родини. Хай великий український народ буде однією родиною.

Микола Руденко
Київ

ІЗ ГРУДНЕВОГО ЩОДЕННИКА

II

Андрій Сахаров відразу ж оголосив, що він цілком приймає загальну концепцію книги. Далі точилася розмова про деталі, котрі ми тут проминемо, аби спинитися на головному. Концепція книги полягала ось в чому. Я стверджував, що Маркс помилився, виводячи додатковий продукт і додаткову вартість із додаткової праці — тобто з її експлуатації капіталістами. Додатковий продукт завжди має енерґетичне забезпечення в землеробстві — отже, по суті, у природі злаків. Селянин та його сім'я споживають власної продукції значно менше, ніж отримують від землеробства й тваринництва. Надлишок вони вивозять на ринок — і саме цей надлишок стає субстанцією додаткового продукту й додаткової вартости. Отже їхня першооснова міститься в надрах фотосинтезу, де належить бачити першооснову самого життя. Звідси випливає, що український філософ Сергій Подолинський не помилявся, вважаючи додаткову вартість насправді додатковою енерґією сонця, котра щороку вливається в артерії земної економіки. А вже потім за законом збереження й перетворення енерґії вона здобуває характер вартости.

Ґенератором вартости слід бачити не м'язи людські (вони тільки трансформатори), а сонце й земний гумус, що також є носієм сонячної енерґії, її земним акумулятором.

Звідси висновок: енерґію проґресу (так я назвав додаткову вартість) здатне виробляти лише сільське гсподарство. Промисловість її взагалі не продукує, бо не володіє фотосинтезою. Більше того: промисловість поглинає й ту сонячну енерґію, котра була законсервована в надрах протягом попередніх геологічних епох (вугілля, нафта, ґаз). Звісно, у зворотньому зв'язку промисловість здатна сприяти нарощуванню додаткової вартости, але тільки за умов ринкової економіки — тобто тоді, коли селянин (фермер) стає повноправним господарем продуктів власної праці. Саме з тієї частини хліба, м'яса тощо, яку він передає місту, розпочинається ринок, але ж ніяк не навпаки! Навпаки дія відбувається лишень у Маркса — не в реальному житті.

Це, здавалося б, второпати доволі просто: навезіть у село найліпших промислових виробів і спробуйте їх обміняти на харчі, коли селяни й самі голодують — і тоді ви побачите, з чого починається ринок. Вас просто ніхто не захоче слухати. У місті скільки завгодно предметів для обміну, та якщо село ледь-ледь животіє, ці предмети втрачають будь-яку вартість. А найперше втрачають вартість самі гроші — ґальопує гіперінфляція. У цих умовинах промисловість також перестає нарощувати товари.

Сама в цьому обговоренні на квартирі А. Сахарова я й отримав пораду від академіка викласти для самвидаву не стільки науковою, скільки літературно-публіцистичною мовою зміст ,,Енерґії проґресу". Так з'явилася книга ,,Економічні монологи". Андрій Сахаров мав намір написати до неї передмову, але його стримувало те, що він ніколи не читав Марксового ,,Капіталу". Так він і сказав про це словами С. Єсеніна: ,,За жодної погоди не читав". Відтак за цю справу взявся П. Григоренко, якому моя праця була особливо близька.

Так чи так, але я, мабуть, не марно припускаю, що ідеї моєї економічної праці стали близькими й для Сахарова. На жаль, чомусь ніхто не звертає уваги, після якої дискусії у Верховній раді СССР помер А. Сахаров.

Я про це сьогодні згадую тому, що й досі в Росії земля не перейшла у повну власність селянства. Бо яка ж це власність, коли її не можна вільно продати й купити? Це всього лише синонім февдальної залежности від можновладної бюрократії. Або колишньої партократії, що фактично те ж саме. На жаль, майже таке саме становище маємо в Україні. Діють старі політичні штампи: орієнтуватися на колгосп.

Що ж, як тимчасовий орієнтир, доки визріють умови для фермерства, звільнений від державного пограбування колгосп поки що годиться. Та якщо ця форма господарювання затримається надовго, нащадки нам цього не пробачать. Земля не повинна перебувати в колективній власності так само, як жінка. І хай нікого не відлякує це порівняння: старовинні народи не марно вважали наснажену сонячною енерґією землю (гумус) Деметрою та Ізидою. Мабуть, у метафізичних сферах так воно й справді є. Земля — це мати Божа, мати всякої родючости. Відомо: коли жінка з якихось причин потрапляє в загальне користування, вона втрачає здатність родити. Те ж саме відбувається з землею.

Закінчення буде.

Петро Часто

ЦЕ — НАД УСІМА СЛОВАМИ

Якби сьогодні в Україну завітав післанець з іншої плянети з метою дізнатися, як називається релігія нашого народу, і якщо б той космічний гість за критерій істини взяв слово, вживане протягом року в українських газетах і журналах найбільшу кількість разів, то висновок мав би бути такий: релігією українців є ,,економіка". Це слово за частотою вживання перебувало поза конкуренцією. Навіть коли б той, з ,,тарілки", виявився, що припустити цілком логічно, не дурнішим, ніж ми з вами, і на всякий випадок поцікавився термінами, що посідають друге і третє місце, то ними, річ ясна, були б слова ,,держава" і ,,політичні партії". Їх тепер вживають замість ,,Добрий день!" і ,,Як ся маєте?"

Що було б далі? Нічого. Збентежено почесав би зелений чоловічок за своїм вухом-антеною, безмірно дивуючись, як то могло статися, що ми засоби і мету переставили місцями. І, знецікавлений подібним станом речей, наш брат по розумі — мабуть, старший, бо українці досі мали самих лише старших братів — передчасно викликав би тарілчане таксі, щоб, бува, не заразитися тими трьома примітивними ,,релігіями".

Одначе коли б в Україні запали, як от тепер, великі сніги, так що ,,тарілка" з Альфи Центаври не змогла б приземлитися й той міжплянетний соціолог змушений був би залишитися серед наших людей протягом Різдва, він подивився б на українців зовсім іншими очима. Перед його зором, мов море перед Мойсеєм, враз розступилася б збурена піна часових проблем й відкрилися б бездонні джерела української душі. Бо достоту таким, як тепер, жаданим, хвилюючим, первісно чистим, Різдво було й торік, і позаторік, і двадцять, і сто літ тому — попри довгу низку царів та тиранів, і хоч вони, іроди, зживали нас зі світу, а таки не змогли, ні нарізно, ні всі разом, відвернути Україну від Бога. І далося їй, згідно із словом Христовим, за вірою її. Сказано-бо: прагніть найвищого — все інше вам додасться.

Те найвище в українському випадку — не абстракція, не такий собі споглядальний принцип, не формальна традиція, а вічно жива сутність. Вона присутня в народній душі, як невидимий і всеперемагаючий вогонь, що рятує від темряви і холоду нашу землю і космос. Хто хоч раз бачив, з якими зміненими, проясненими обличчями сідає челядь, і то кожна, за святвечірній стіл, хто хоч раз чув, як колядують під вікном діти з різдвяними звіздами в почервонілих від морозу ручках, той збагне, чим великий український народ: в його бутті є щось ,,не від світу цього", щось непідвладне ніяким дефініціям, недосяжне ні для яких слів.

Пару літ тому ступивши на американську землю, я, спрагнений за незалежними судженнями, взявся вишукувати оригінальних ідей на сторінках діяспорної преси. І натрапив на думку Лева Силенка, вчителя Рунвіри: мовляв, українцям не слід було приймати християнство, бо воно відволікло їх від насущних земних завдань. Ці Силенкові слова я витлумачив як своєрідне визнання спасенної ролі Христа в житті нашого народу, як свідчення релігійної розвинености нації, і відчув велике щастя, що я також є українцем і християнином.

Без вифлеємської зірки, без Христа наш народ, навіть під умовою найкращого виконання ,,насущних земних завдань", не вижив би протягом тисячоліття, та ще й без держави, у щільному колі ворогів. Вірність найвищій істині означає вірність усякій істині, в тім числі й буденній, соціяльній. Божа Правда виправдує собою всі правди в ділянці ,,насущних завдань". Весь людський світ і весь всесвіт прийнятий єдиним Променем Духу, і ми маємо тільки дві можливості: або підніматися вгору, або падати вниз. Проте коли, переставши чути небо в собі, покладаємося тільки на обмежену людську рацію, можна легко переплутати, де верх, а де низ. Щось складнішого: двоє провідників користуватимуться одним й тими ж словами, тим часом один із них іде вгору, а другий ганебно падає. Письменник Алєксандр Проханов, один з лідерів російського шовінізму, пропаґуючи ідею відновлення імперії, каже: якщо Бог буде проти цього, то він, Проханов, буде проти Бога.

А тепер згадаймо Шевченка: ,,...А до того я не знаю Бога". Слова ніби ті самі, однак Шевченкові походять від даного Богом почуття справедливости, слова ж Проханова — від сліпого зла, від впертого наміру продовжувати несправедливість у світі.

Є спеціяльною темою, чи всі наші видатні люди, свідомо чи несвідомо, стояли на цій тезі, проте, що стосується збірного розуму, соборної душі народу, то він завжди це знав: добрі лише ті ,,земні завдання", що узгоджені із завданнями небесними. Тому для нас Різдво Христове таке близьке і дороге, тому воно — свято нації, свято родини, свято кожного українського серця.

Любов Коленська

,,БОГ ПРЕДВІЧНИЙ НАРОДИВСЯ..."

I

Кажуть...

Кажуть, що Івано-Франківське, колись невелике місто, сьогодні розбудоване, просторе. Але доми, ті, що ще колись були, не рушені, незмінні і далі змережані садами і городами. Що вже й говорити про присадибні городи біля Івано-Франківського. Скрізь чепурно і чисто.

Та й кажуть, що вулиця, де наш родинний дім, і він сам не змінилися зовсім. Оця ж, що колись, веранда притикає до нього і там же поруч сад. І який же це сад! Правда, невеликий він, але в ньому ще й сьогодні крислаті сливи, груша, бросквині, черешня і дерева бузку — лілового і білого-білого. А там і туї, стулившись, пригорнулися до огорожі — сумні такі і задумані... Але надусе — альтанка! Кажуть, що час не надщербив її, така ж вона достеменно, як ще її побудував мій батько: березові гілки навхрест, а поміж ними — буйний сплет виноградної лози. Тільки настурцій там уже немає. На місці їхньому — пустка.

Кажуть, що довкола саду, попри огорожу, і досі ростуть ялинки — нині вони високі-високі і щільним живоплотом бережуть нашої садиби. А оті ялинки дідо привіз фірою з далекої Ферескулі — села на Гуцульщині, що зараз таки тісно коло румунського кордону. Буває, купаємось у хвилях прудкого, буревійного Черемошу, а побіч, на пагорбі, з крісами ходить прикордонна сторожа. Коли дідо садив ялинки, то попросив:

— Усяке буває... Може вийти так, що не приїду на другий рік до вас на Різдво. Тоді виберіть найкращу з-посеред ялинок і прикрасіть її. Та й вертеп внизу покладіть. Хай і в саду буде Свят-Вечір.

Вертеп дідо витісував довгими зимовими **вечорами. І** все у ньому було так, як у Біблії **написано. Все так** точнісінько...

Але власне ще про ялинку. У ній був чотирикутний стіл, а довкола одна-одним лавка. Я не раз рвала широкі, круглаві листки настурцій, клала їх на стіл, ніби тарілочки, і вгощувала діда ,,обідом". Він начебто споживав його і говорив:

— Ніхто мене ще так гарно не гостив...

У альтанці цій було дідове і моє царювання — наш спільний і окремішній світ. А ще й дідо мій був штукар на всі руки. Оце раз він привіз мені гуцульську хатину, біля неї вориння і колодязь. Усе те він змайстрував із тонісіньких смерекових гілок. Пахли вони живицею і глибоким гуцульським бором. То вистругав він мені сопілку, то вугликом нарисував мій портрет; його автопортрет і бабунин — ще й досі на стіні моєї вітальні. А іноді було інакше. Іноді дідо брав мене за руку, ми виходили в сад і там він мені пояснював кожну стебелину, квітку, кущик. Інколи вечорами грав на скрипці. І я тоді залишала його. Він хотів бути сам, казав, що ця пісня лиш для бабуні.

Я дивувалася тоді:

— Кажеш, що граєш для бабуні. Адже тут її немає?..

— Серцем вона чує мою пісню, дитино...

— Серцем? — ...Тоді це було мені важко збагнути.

Хоча дідо мене рідко пестив чи погладив, я його дуже любила. Може тому, що поміж нами існувала неймовірна рідність і зрозуміння один одного. Особливо залюбки я слухала його оповідань і казок. Тоді дідо набивав тютюном люльку і розповідав мені казки — інші від тих, що були в книжках, інші від маминих чи бабуниних. Звичайно він розповідав про Туреччину; розповідав мабуть, усе це, що чув ще від свого прадіда. Часто зідхаючи, казав:

— Щоб тільки гроші — поїхав би в Туреччину, правда, вона вже не рідна мені, але хотів би хоч раз побачити її, спізнати... Поїхав би з тобою... — Тоді ще дужче напиналися дідові скроні, а очі здіймалися навскіс.

Закінчення буде.

Ольга Кузьмович

Моє перше ,,латинське" Різдво

Від декількох років, довго після того, як справа календаря серед нашої громади в діяспорі трохи успокоїлася, вона розгорілася знову із частими відвідинами наших близьких з України, а нашими там. Після довгих років нам довелося чути давно невживаний закид, що ми тут святкуємо ,,латинські свята", а не свої українські — греко-католицькі. І ці безконечні дискусії на цю тему, що розвинулися при нагоді так Різдва, як і Великодня тепер із близьким черговим Різдвом, спонукали мене до того, що я якось ,,відгребала" із закутків пам'яті моє перше ,,латинське" Різдво, яке довелося по-інакшому святкувати, як святкується тепер.

Це було останнє воєнне Різдво, але саме це ,,перше" 25-го грудня, яке у розбитій і переляканій Німеччині нікого не могло настроїти радістю, хоча саме у німців Різдво і цілий різдвяний час — це завжди найкраща пора року із колядками, віншуванням, дарунками і передусім родинною радістю.

Незвична ще в тих часах святкувати в будь-який спосіб Свят-Вечір 24-го грудня, я, верталася відвідавши українських дівчат, які працювали у фабриці зброї, і моє серце та всі мої думки були ще з ними, бідними, опущеними, загубленими в невідомій країні із незнаною їм мовою. Про близьке наше свято Різдва Христового ми навіть не говорили — вони про нього в своїй біді не думали. Адже коли невідомо, що принесе черговий день — як можна говорити про щось, що має прийти за два тижні, коли кожної хвилини може посипатися з неба хвиля американських чи англійських бомб? Тож прохання і думки цих українських дівчат зводилися до одного — не забути їх, допомогти їм видістатися з цього пекла, в яке вони попали, зв'язати їх із рідними.

На станції у Троппав, де я мала пересісти на поїзд до Берліну, було глітно, темно, холодно і непривітно. Усюди товпилися німецькі вояки — втомлені, брудні, обладовані своїм військовим вирядом, а поруч них різного роду біженці. Коли заїхав поїзд, здавалося, що ніколи на світі не було джентельменства, симпатії до самітних жінок, опіки над дітьми. Тут панувало право сильнішого, сильніших ліктів, а все людське відійшло на дальший плян.

Я сама досі не знаю, як пощастило мені через вікно дістатися до переділу вагону. Чи це сила людських тіл, що пропихалися в цю сторону, чи може таки якась увічлива рука, що піднесла мою, на щастя, у тому випадку, малу і неважку постать угору — невідомо. Але нагло я впала на невеличке місце на дерев'яній лавці у переділі поїзду, повного німецьких вояків, і поїзд спроквола рушив. Щойно тоді я зрозуміла, чому у цьому переділі були лише вояки і я. Шибка вікна була зовсім вибита і гострий зимовий та дуже непривітний холод дався відчути із хвилиною, як поїзд збільшив свою швидкість.

Вояки заметушилися — усі вони, здається, як і я, були зовсім промерзлі, ще чекаючи на станції, де не вщухали вітри, а тут була перспектива їхати у такому холоді цілу ніч або й довше, залежало чи зустрінуть нас в дорозі американські бомби, чи може вже завчасу вони знищили залізничний шлях.

Молодий стрілець із ясною чуприною, що незугарно виглядала з-під вояцької шапки, яку він з уваги на зимно насунув на вуха, несподівано спостеріг мене, втиснену поміж двома товаришами на вузькій лавці, та лагідно запитав: ,,Чи вам дуже холодно?" Я закоцюблими устами шепнула, що так. І нагло погляди усіх товаришів зі здивуванням звернулися на мене немов вони вперше завважили між собою такого інтруза. Хтось простягнув до мене шорсткий військовий коц із наплечника, а другим закрито темне сліпе око неіснуючого вікна. Але у нікого не було ані цвяхів ані іншого знаряддя, щоб його прикріпити, тож рішено по черзі тримати коц при вікні з обох сторін, щоб бодай частинно охоронитися від морозу. Хтось інший засвітив запальничку і у темряві переділу заіскрилися вогники папіросок, а польова пляшка, здається, наповнена на чорну годину алькоголем, ішла від рук до рук, а радше від уст до уст. Коли прийшла черга на мене, я відмовилася і, здається, із відповіді товариші подорожі відчули, що я не німка. Моє вияснення українства прийнято з повною байдужістю, а навіть ворожістю, бо хтось у темноті пригадав: ,,А, українка. А у ваших степах замерзло в першій зимі походу на Схід тисячі наших братів..."

Я не відповідала, не знаючи, як боронитися, коли тут не було нікого, щоб захистити мене.

У тиші, що запала в переділі, чути було лише важкі віддихи втомлених вояків, а колеса поїзду стукотіли невпинно, поспішаючи у невідомий шлях.

І ось у цій ворожій, як мені здавалося, тиші, знову перший відізвався мій золотоволосий сусіда: ,,А ви знаєте, товариші, що сьогодні за день? Так це 24-го грудня, Свят-Вечір. Що роблять тепер наші матері, наші жінки, наші любі? Де вони, чи у бункрі Берліну, чи десь ховаються по селах Баварії, що з ними? Як вони святкують цю найкращу ніч року?"

У голосі молоденького вояка було стільки суму, стільки туги за рідними, за спокоєм, за теплом не лише фізичним, але і тим внутрішнім, яке часом огріває краще як вогонь, що я забула ворожість, забула непевність цієї ночі, що невідомо, чим закінчиться і хотіла дати їм усім, тим незнаним і чужим товаришам незвичайної подорожі, якесь почуття, що це таки святочна ніч, що вона завжди буде такою, бо Христос народився, дарма чи відзначаємо цей день народин 24-го грудня чи 6-го січня.

І ось несподівано для себе самої, своїм дуже неспівучим голосом, я

(Закінчення на стор. 8)

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ

вітаємо щиро
всіх наших Членів та Прихильників
бажаємо їм
Веселих Свят та Щасливого Нового Року
та дякуємо їм за кожночасну підтримку.

ПРЕЗИДІЯ УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ

РІЗДВЯНИЙ ПРИВІТ!

З Різдвом Христовим і Новим 1993 Роком

Президія Секретаріяту Світового Конґресу Вільних Українців

засилає

найщиріший привіт Ієрархам Українськх Церков, Центральним Крайовим Репрезентаціям проводам поодиноких організацій та їхнім членам у всіх країнах українського поселення й бажає найкращих успіхів у Новому Році.

Зокрема щиро вітає Президента України достойного Леоніда Кравчука, Верховну Раду України на чолі з дост. Іваном Плющем й Уряд України на чолі з Леонідом Кучмою і бажає їм кріпкого здоров'я й наснаги у здійснюванні їхніх не легких завдань для добра Української Держави та її громадян.

Президія Секретаріяту СКВУ вітає усі українські демократичні партії в Україні та їхніпроводи і бажає їм щасливого Нового Року та якнайкращих успіхів у намаганнях до єдности, щоб спільно працювати для закріплення демократії та державности України.

Одночасно Президія вітає з подякою й українським традиційним привітом усіх добродіїв, які морально й матеріяльно допомагали Президії Секретаріяту СКВУ виконувати її статутові зобов'язання, й бажає всім веселих свят і щасливого Нового Року.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

За Президію Секретаріяту СКВУ

ЮРІЙ ШИМКО, Президент **Д-р ВАСИЛЬ ВЕРИГА, Генеральний Секретар**

РАДА ДИРЕКТОРІВ УКРАЇНСЬКОЇ КАНАДСЬКОЇ ФУНДАЦІЇ ім. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

вітає

українську громаду Канади
в час Різдва Христового
і бажає усім
Веселих Свят
і
щасливого Нового Року

****

Любомир Баняс, президент — Анна Руснак, секретар-скарбник

Центр Української Культури в Гантері під кер. І. Соневицького

бажає
усім своїм добродіям, членам, прихильникам і мистцям

Веселих Свят
і Щасливого Нового Року!
ХРИСТОС РОДИВСЯ!

Центральна Управа Організації Державного Відродження України

щиро вітає

Ієрархів, Духовенство всіх українських церков; Голову й Членів Проводу Українських Націоналістів; Голову, Президію і Секретаріят СКВУ; Проводи й Членство Ідеологічно Споріднених Націоналістичних Організацій у всьому світі, зокрема Управи Відділів і Делеґатур і всіх Членів ОДВУ і Бо; Голів і Членство всіх українських самостійницьких і соборницьких релігійних, наукових, культурно-освітніх, суспільно-громадських, жіночих, молодечих, харитативних, мистецьких і політичних організацій та установ і всіх українців на рідних землях і в діяспорі традиційним привітом

Христос Раждається!

За ЦУ ОДВУ:

Інж. Ярослав Жмуркевич, голова — **Антоній Стефан Рубель, секретар**

Українська Вільна Академія Наук у США

щиро вітає

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і
НОВИМ РОКОМ

Ієрархів Українських Церков, Голів Християнських Об'єднань, Українські Наукові Установи, Українські Організації, Членів Академії і Членів її Фундації, Прихильників Української Вільної Науки і все Українське Громадянство.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Управа УВАН у США

Веселих Свят Різдва Христового й щасливого Нового Року

Із СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

Високоповажаним Членам і всій Українській Громаді
пересилає найсердечніші побажання

ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ"

і ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКАНЦІВ „САМОПОМІЧ" ВІДДІЛ в ПАССЕЙКУ

851 Allwood Rd.
Passaic, N.J. 07012
Tel.: (201) 473-5695

ПРЕЗИДІЯ і ЕКЗЕКУТИВА КОНҐРЕСУ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ (ЦЕНТРАЛІ)

складає найщиріші побажання
з
Різдвом Христовим та Новим Роком
Президентові України Леонідові Кравчукові,
Урядові та громадянам України;
Президії та секретаріятові
Світового Конґресу Українців Канади;
Ієрархам українських церков;
Складовим організаціям,
Провінційним радам та відділам КУК;
Усім членам української громади Канади.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

****

Олег Романів, президент — Леся Швалюк, генеральний секретар

Христос Родився.

Славіте!

Високоповажному Панові Професорові
і колишнім Учням
та всім Зальцбуржанам

Веселих Свят
і
Щасливого Нового Року
— бажає —

КОМІТЕТ ЗАЛЬЦБУРЗЬКОЇ ГІМНАЗІЇ

Слідуючий З'їзд відбудеться: 10, 11, 12 вересня 1993 р. на Союзівці.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ!

Екзекутива Злученого Українського Американського Допомогового Комітету

бажає
Усім Організаціям членам ЗУАДК-у, усім добродіям ЗУАДК-у і жертводавцям на харитативну діяльність ЗУАДК-у та Усім нашим Братам і Сестрам в ВІЛЬНІЙ УКРАЇНІ

Мирних і Радісних Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і щасливого
НОВОГО РОКУ
і поздоровляє
українським традиційним привітом
ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, INC.
1319 West Lindley Avenue
Philadelphia, PA 19141
Telephone: (215) 455-3774

ДОСТОЙНИМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ і ПРИЯТЕЛЯМ
епохального діла Енциклопедії Українознавства

Веселих Свят Різдва Христового
та кращого Нового Року
бажає

Фундація Приятелів Енциклопедії України, Інк.
6 Nebraska Dr., Mata·/an, N.J. 07747

СХІДНО-ЕВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ім. Вячеслава Липинського

вітає
членів, співробітників, жертводавців
і прихильників у діяспорі
та в Україні

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
та
НОВИМ РОКОМ
щиро бажає всього добра

УПРАВА СЕДІ
469 Flamingo St.,
Philadelphia, PA 19128

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ!

Щиро вітаємо всіх наших ВШановних Гостей, Симпатиків і Приятелів. Сердечно дякуємо їм за їхню прихильність, підтримку та відвідування нашої Оселі.

Всім Працівникам Союзівки, Членам і Урядникам Українського Народного Союзу, бажаємо усього добра, щастя, здоров'я та найкращих успіхів у Новому Році!

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

УПРАВА СОЮЗІВКИ

З ПРАЗНИКОМ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
вітаємо
наших Приятелів, Членів Головного Уряду та Урядників Відділів УНСоюзу, і всіх Співробітників та бажаємо

ВСЬОГО ДОБРА у НОВОМУ РОЦІ!

УЛЯНА і ВОЛОДИМИР ДЯЧУКИ

Рідні, Приятелям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!
— бажають —
Слава й Остап Олесницькі

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ
ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ
Рідні, Приятелям і Знайомим по обох боках океану
бажають
Люба Лапичак-Лесько
Михаїл Лесько
Мейплвуд, Н. Дж.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають для родини і всіх знайомих
Михайло й Анна Скай
ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

З Різдвом Христовим і Новим Роком
РІДНИХ, ПРИЯТЕЛІВ і ЗНАЙОМИХ
щиро вітають
Мирослава Мирошниченко
і
Галина, Любомир Кузьми

Веселих Свят
та Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям та Знайомим
бажають
АННА і СТЕФАН МАКУХ
та БОГДАННА МАКУХ

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
Евген Грицай та Олюнька й Ігор Луків
з донечками Богданкою, Лярисою
і синком Ромчиком

Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року!
бажають
РОДИНІ, ЗНАЙОМИМ і КЛІЄНТАМ
АННА і МИРОСЛАВ КУШНІРІ
власники
„ВІЛЛЯ РУСАЛКА"
6307 Park Blvd., Wildwood Crest, N.J. 08260
Philadelphia (215) 725-2639
Wildwood Crest (609) 522-8210

Рідним і Знайомим пересилаємо
з нагоди
РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ
найщиріші побажання Веселих Свят,
Щасливого Нового Року, здоров'я і всіх благ.
ЛЮБОВ М. і МИРОСЛАВ РОГОВСЬКІ
та ТОБІ і НЕСТОР РОГОВСЬКІ
з дітьми

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і
НОВИМ РОКОМ
— бажаємо —
всім Рідним, Приятелям, Знайомим та Студійцям
прожити багато літ увінчаних успіхами,
у щасті і здоров'ю.
Лідія, Оксана, Любомир, Марко
і Павло Крушельницькі

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ
вітаємо
РОДИНУ — ПРИЯТЕЛІВ — ЗНАЙОМИХ
по обидвох боках Океану
Ярослава, Зенон і Христя СНИЛИКИ

Усім пластовим і не-пластовим Друзям розкиненим
по широкому світі, а зокрема усім читачам
фейлетонів О-КИ пересилаю цією дорогою
теплі та щирі побажання
Веселих Свят Різдва Христового
і щасливого та здорового переходу
у 1993 рік!
Христос Родився!
ОЛЬГА КУЗЬМОВИЧ

Веселих Свят,
здорового і щасливого
Нового Року
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажає
Евгенія Ратич

Христос Раждається!
Радісних Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року!
Родині, Приятелям і Знайомим
на Україні й в діяспорі щиро бажає
Оксана Гаврищак-Рак
Лонг Айланд Сіті

Радісних Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажає
ГІЛЬДАНА ЗЯТИК
1663 So. 55th Street, Takoma, Wash. 98408
Tel.: (206) 473-7215

РАДІСНИХ СВЯТ
Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ПАЦІЄНТАМ і ЗНАЙОМИМ
щиро бажають
д-р РОБЕРТ і ДІЯНА КЕЙБІДА
з дітьми Христофором і Мелісою
РОДИННИЙ ДЕНТИСТ
1855 Springfield Ave. • Maplewood, N.J. 07040
Tel.: (201) 761-4831

Христос Рождається! Славте Його!
Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року!
всім своїм покупцям, приятелям та всій
українській громаді
бажає
ЄВГЕН БЕЙ
ВЛАСНИК
UKRAINIAN GIFT SHOP
11758 Mitchell ■ Hamtramck, MI 48212
Tel.: (313) 892-6563

Пачки на Україну:
- **Пачки без мита до хати**
- **Не обмежена вага**
- **Не обмежена кількість**

Також висилаємо:
Касетні радіо — 220 в.
Відеомагнітофони (Pal Secam) 220 в.
Відеокамери (Pal Secam) 220 в.
Харчеві пачки
Ліки — через Німеччину
Одяг вживаний і новий

РОДИНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— бажають —
БОГДАН ГІРНЯК з РОДИНОЮ

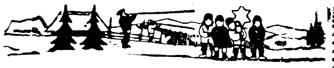
Вітаємо наших Рідних, Приятелів і Знайомих
з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ та успішним НОВИМ РОКОМ.
ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
Омелія і Михайло Цяпки

З Різдвом Христовим та Новим Роком
РІДНІ, ДРУЗЯМ та ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
та кріпкого здоров'я в 1993 р.
щиро бажають
ХРИСТЯ і ЮРІЙ НАВРОЦЬКІ

Веселих Свят
та Щасливого і Радісного Нового Року
— бажаю —
всім рідним, приятелям і знайомим
та всій українській спільноті
у вільній Україні і діяспорі.
ХРИСТОС РОДИВСЯ!
Стефа Цегельська зі синами і невісткою

Замість особистих побажань складаю 50 дол.
на Фонд Відродження України — УНС

В день Різдва Христового
і з Новим Роком
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і всім ЗНАЙОМИМ
ВЕСЕЛИХ і РАДІСНИХ СВЯТ, КРІПКОГО
ЗДОРОВ'Я та ВСІХ БОЖИХ БЛАГОДАТЕЙ
— бажають —
Гнатів Василь із синами
Юрком і Романом

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!
Родині, Приятелям і Знайомим
— бажають —
Андрій і Ґеня Кейбіда

Веселих Свят Рождества Христового
і Щасливого Нового Року!
Родині, Приятелям, Знайомим і Клієнтам
бажають
Галя, Адріяна й Аня Івашки
власники
COSMOS CATERING SERVICE
Tel.: (201) 539-5149
Виппані, Н. Дж.

Радісних Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року!
рідні, друзям та знайомим
— бажають —
Зеновій Терлецький
з донькою Христиною
Гануся з мужем Олегом Лазірком
і донею Христинкою

З нагоди
СВЯТ РІЗДВА і НОВОГО РОКУ
всього найкращого, успіхів та кріпкого здоров'я
читачам „Свободи" бажає
МАРІЯ і БОГДАН БУХВАК
власник фірми „КАРПАТИ"
2020 Вест Чикаго, Чикаго, Ілл. 60622 (312) 278-7353
„Як посилати, то через „Карпати"!

Із нагоди
Різдва та Нового Року
найщиріші бажання
Рідним, Приятелям та Знайомим
складають
Віра й Роман Запутовичі
Hillsdale, N.J.

Рідні, Друзям і Знайомим
РАДІСНИХ СВЯТ
Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року!
бажають
Іванка, Нестор, Дам'ян і Андрій
Олесницькі

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і НОВИМ РОКОМ
вітаємо
родину в Незалежній Україні, в ЗСА, Австралії
і Польщі та наших друзів і знайомих
Ірена, Роман, Віктор
Лапичаки
і доня Христя
зі засніженого Києва

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають
Неоніля і Іван Тершаківці

Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
Марійка і Василь Тершаківці
з родиною

Веселих Свят
і Щасливого Нового Року!
РОДИНІ, ЗНАЙОМИМ і ПАЦІЄНТАМ
— бажають —
д-р Андрій і Зірка Лятишевські

Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
Рідні і Знайомим
бажає
д-р Олекса Лятишевський
з Родиною

Веселих Свят Різдва Христового
і Нового Року
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Ярослав, Оля і Михайло
Ставничі
Ратерфорд, Н. Дж.

Родині, Приятелям та Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають
ОСИП і НАТАЛКА СИҐІДИ
з родиною

Клієнтелі, Українським і Ветеранським Організаціям
Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року!
бажає
Иосиф Купчак
з родиною
власник
JOSEPH MEAT MARKET
437 Smith Street, Perth Amboy, N.J. Tel.: (908) 442-4660

РОДИНІ, ЗНАЙОМИМ і ПРИЯТЕЛЯМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають
Гук Степан, д-р Любомир і Марія Демко

Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
Родині, Приятелям і Пацієнтам
бажає

д-р Омелян Коцопей з дружиною Ерікою
та синами Андрійком і Петром

1106 South Broad St., Trenton, N.J. 08611
(609) 393-6891

Христос Раждається!
Радісних Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
рідні, приятелям і знайомим
бажають

д-р Олександер, Ярослава
і д-р Борис Ґудзяки

Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року!
Рідні, Приятелям, Пацієнтам і Знайомим
бажають

д-р Остап, Віра, Дора й Аніса
ТЕРШАКІВЦІ

Христос Родився! Славім Його!
Веселих Свят Різдва Христового
і всего доброго у Новому Році
родині і всім знайомим
бажають

СОФІЯ, МИКОЛА і МАРІЯ
ЛЕСЬКІВ

Філядельфія, Па.

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ПАЦІЄНТАМ
Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
бажає
д-р Петро, Христина, Еймі, Емілія,
Льорен і Каролина Рівес
78 Amboy Avenue, Metuchen, N.J. 08840. (201) 548-4365

З Празником
РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО
і з НОВИМ РОКОМ
Веселих та Щасливих Свят
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають

д-р Юрій і Христя Демидович
з Андрійком і Лесею

Лівінгстон, Н. Дж.

Найщиріші побажання
Веселих Свят і Щасливого Нового Року
бажають
Родині і Приятелям, зокрема Українській Громаді
в Нюарку, Н. Дж. і Маямі, Фльорида

Павло Гарматій
син д-р Мирон з дружиною Лідою
і дітьми: Марком, Надією і Степаном
дочка Марійка Бойчук, з мужем Орестом
і донями: Адріяною, Ларисою і Лідою

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
Веселих Свят
та
Щасливого Нового Року
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
— бажають —

д-р ВСЕВОЛОД, ЛІДІЯ і ЮРКО
КОГУТЯКИ

Радісних Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року!
Рідні, Приятелям та Знайомим
бажають
д-р Марко і д-р Людміла Олесницькі
та діти: **Богдан, Наталка і Евгенія**

З Різдвом Христовим
бажаємо всім нашим рідним, приятелям і знайомим
ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ та
ЗДОРОВОГО НОВОГО 1993 РОКУ!
Д-р Роман і мґр Ольга Морози

Д-р МАРІЯ ЯРОСЛАВСЬКА
вітає
своїх Пацієнтів, Друзів і Знайомих
З Різдвом Христовим і Новим Роком!

Радісних Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
— бажають —

д-р Юрій і Люба Стефанівські

В день Різдва Христового
ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ
Рідним, Приятелям і Знайомим
бажають
д-р Евген і Лідія Грабарчук
з Родиною

З Різдвом Христовим і Новим Роком
всього найкращого бажають
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

д-р Богдан і Роксоляна Галібей
з синами Тимошем і Левом,
донями Мирославою і Олюсею

Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Шановним Пацієнтам
бажають
д-р Олександер і Рената Костек
з дочкою Мішел і сином Олесем
416 36th Street, Union City, N.J. Tel.: 866-5027

З нагоди
Свят Різдва Христового
і
Нового Року!
Родині, Приятелям, Пацієнтам і Знайомим
щирі побажання пересилає

д-р Юрій і Мотря Сосенко
зі сином Адріяном
і донями Анеткою і Алянною

Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року!
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
Софія Олесницька
Маруся і Роман Павлишини
з донечками
Софійкою і Оленкою

Радісних Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року!
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ПАЦІЄНТАМ і ЗНАЙОМИМ
щиро бажають
д-р Любомир, Оксана і Роксоляна
Кузьмаки
з мамою Марією Смішкевич

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
і
Щасливого Нового Року!
бажають

д-р БОГДАНА СВИСТУН-РІВЕС
з Родиною

Веселих та Щасливих Свят
Різдва Христового та всего добра
в Новому Році
Родині, Приятелям і Знайомим
щиро бажають
д-р Роман і Евгенія Дикі
д-р Роман і Дарія Дикі
Ярослав і Петруся Дикі

Христос Раждається!
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
щирі побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— пересилають —

д-р Роман і Ольга Граб

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят і Щасливого Нового Року
бажають

ТАНЯ і БОГДАН СМОЛИНСЬКІ
з дітьми

Рідні, Приятелям та Знайомим
Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
— бажають —
РОМАН і ЯРОСЛАВА РАКОЧІ
РОМАН мол. і ЛІ РАКОЧІ з синами АДАМОМ
і МАТЕЄМ
МИХАЙЛО і АРЕТА КРУШЕЛЬНИЦЬКІ
з синами АНДРІЄМ і АЛЕКСАНДРОМ

Веселих Свят
Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ВСІМ ПАЦІЄНТАМ
щиро бажає
д-р Василь Саляк
з Родиною

З Різдвом Христовим і Новим Роком
всіх наших Приятелів
сердечно вітають
Марія і Марко Душники

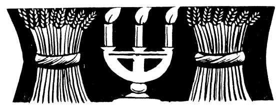
Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р ВОЛОДИМИР, ІВАННА, ДАНИЛО,
РОКСОЛЯНА і ПЕТРО МАТКІВСЬКІ

Зі Святами РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і НОВОГО РОКУ
обох стилів і НЕЗАЛЕЖНОЮ УКРАЇНОЮ
вітаю щиро рідню, друзів і знайомих.
Христос Раждається!
ІРЕНА ЩЕРБАНЮК

Родині, Приятелям, Колегам і Знайомим
Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року!
— бажають —
д-р Іван, Олександра і Ксеня
Кизики
Ню Гейвен Коннектікат

Веселих Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року!
КОЛЕҐАМ, ЗНАЙОМИМ і ПАЦІЄНТАМ
— бажають —
Дзвенислава і д-р Любомир
Явний з родиною
С. Орендж, Н. Дж.

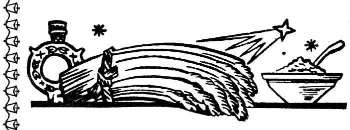
З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
(Нового і старого стилю)
та з
НОВИМ 1993 р.
сердечно вітаю
РОДИНУ, ДРУЗІВ І ЗНАЙОМИХ.
Замість індивідуальних побажань складаю
100 дол. на Будівельний Фонд Музею.
МАРІЯ САВИЦЬКА

Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ПАЦІЄНТАМ і ЗНАЙОМИМ
бажають

д-р Ігор, Марта, Александра, Діяна
і Христинка Бачинські,
інж. Олег, Марта і Андрій Бачинські,
д-р Оксана і Віктор Геймур

зі синами Колею і Ґеньом
та донею Юліяною
Джерзі Сити, Н. Дж.

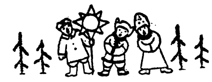
Із нагоди
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
НОВОГО РОКУ
Рідним, Приятелям і Пацієнтам
найщиріші побажання складає
д-р Юрій Чировський
із дружиною Аріядною
та донями Тамарою і Діяною
Succasunna, N.J.

„ЩОБ УСІ БУЛИ ОДНО”

(Закінчення зі стор. 1)

діялогу Русь із Руссю і привернути християнам України таку віру, як це було за Великого Князя Володимира: коли Церква була одна і неподілена, у повній єдності і спільності з Вселенською Церквою і всіма помісними Церквами християнського Сходу й Заходу, зберігаючи водночас всі властивості й питоменності Помісної Української Церкви.

Цим ми сповнимо велике завдання перед народом України й здійснимо слова Христові: „Щоб усі були одно” (Ів. 17,21).

У всій праці над духовним оновленням нашого народу ми прикладатимемо наші зусилля, щоб ширити Христову благовість не лишень у храмах і домах молитви, не тільки відслуженням чудових Літургій і прекрасним літургійним співом. Ми бажаємо в дусі соціяльної науки Церкви, у століття появи енцикліки Пали Лева XIII „Rerum Novarum”, яку звеличив в особливий спосіб Святіши Отець Папа Іван Павло II своїм посланням „Centesimus Annus” здійснювати цілий ряд соціяльних і харитативних задумів у наших шпиталях, садках, домах для перестарілих, сиротинцях і школах, не лише для морального виздоровлення, але й для піднесення матеріяльного добробуту України. Нам не байдужий скономічний стан України. Ми бажаємо і працюватимемо, щоб наш народ жив у гаразді й в радості славив Господа.

У цьому нашому бажанню будувати краще майбуття українського народу, жити в злагоді, в взаємній терпимості й добрих відносинах зі всіма Церквами і релігійними громадами України, відмічуючи факт, що Українська Греко-Католицька Церква вже повністю діє на своїй матерній території і не лишень на землях Галичини і Закарпаття, але й у Центральних, Східніх і Південних областях України. Ми уважаємо, що наспів вже цей час, щоб був визнаний Патріярхат Києво-Галицький і всієї Руси-України. Тому ми ще раз звертаємося до Святішого Отця Івана Павла II остаточно його проголосити.

Пишучи це друге Соборне Різдвяне послання при нашому Архикатедральному Соборі Святого Юра у Львові,в особливий спосіб звертаємо свій погляд на наших братів і сестер розкинених по всіх континентах земної кулі. Ви, Дорогі в Христі, разом зі своїми Братами і Сестрами в рідному краю, очікували цього моменту, щоб привітати Христове дитя разом як одна Церква і одна родина. Сьогодні цей час надійшов, і вірні Української Греко-Католицької Церкви в Україні дякують Вам за Вашу піддержку в минулому і закликаємо Вас втримати цього духа єдности Церкви і народу на грядучі віки. Бо так як Божу дитину зберегла Свята Родина на вигнанню в Єгипті, так і ви зберегли віру Христову, любов до своєї Церкви і народу на поселеннях. Плекайте того ж духа єдности, бо всі ми — сини і дочки однієї Церкви. Словами Апостола Павла звертаємося, до вас: „Отож благаю я вас поводитися достойно покликання, яким Вас покликано в повноті покори і лагідности, з довготерпеливістю, терплячи один одного в любові, стараючися зберігати єдність духа у зв'язку миру”. (Еф 4,1—3).

В особливий спосіб наші думки линуть до братів і сестер українського народу, які живуть на землі колишньої Юґославії, яка страждає внаслідок братовбивчої війни, із-за браку терпимости й пошанування основних людини прав на волю, свободу, самовизначення й незалежність усіх народів землі. Ми в особливий спосіб слідкуємо й переживаємо події, що відбуваються у Боснії — Герцеґовині, де гинуть наші брати і сестри по крові й вірі. Ми зверталися і звертаємося до власть імущих прийти до Вас з допоміжньою рукою. Ми, владики, священики і вірні Української Помісної Греко-Католицької Церкви, які самі ще недавно переживали на власному тілі потоптання основних людських прав, висловлюємо пере вами, дорогі браття і сестри, греко-католикам Крижівської Єпарфії нашу братню солідарність і бажаємо запевнити Вас, що молимось за покращення вашої долі, і що щиро бажаємо вам допомогти. Ми закликаємо всіх, які несуть відповідальність за долі народів, виявити велику второпність і благоразуміє і пригадуємо, що основні права людини — це дар Божий, яким нехтувати не можна ніколи.

„Христос — наша сила”, - „Все може в тому, хто мене укріплює” (Фил 4,13) нехай стане гаслом нового року, в який входимо з духом печаті святих, мучеників, ісповідників і угодників Руси-України.

Цієї Христової сили і кріпости бажаємо зі щирого серця всім вірним Української Греко-Католицької Церкви і всьому українському народові з нагоди празника Різдва Христового. Об'єднані з вами в почуваннях щирої любови і віддання, пересилаємо Вам найкращі різдвяні побажання радости і миру. Ці побажання скріпляємо нашою молитвою на всі ваші святі намірення. Нехай ці наші вислови побажань дійдуть до всіх ваших хат і до ваших сердець, а зокрема, ув'язнених та переслідуваних. Наші побажання нехай потішать „всяку душу християнську, що милости Божої й помочі потребує” і тут, у рідному краю, і там, по всіх країнах нашого поселення. А наше Соборне Архиєрейське благословення нехай спочине на вас усіх, як завдаток найбагатшого Божого благословення на світанку великого майбутнього Української Церкви й народу!

Благодать Господа нашого Ісуса Христа й любов Бога Отця і Причастя Святого Духа нехай буде з усіма Вами!

Христос Раждається! Славіте Його!

† Мирослав Кардинал Любачівський
Ієрарх Помісної Української
Греко-Католицької Церкви

Дано у Львові, при Архикатедральному Соборі Святого Юрія у Празник Собору Святого Архистратига Михаїла і прочих сил безплотних
8/21 листопада 1992 року Божого.

Моє перше...

(Закінчення зі стор. 2)

тихо розпочала єдину німецьку колядку, яка відома в цілому світі: „Stille Nacht, Heilige Nacht". *Уже після перших тонів мого незугарного співу колядку підхопили усі товариші подорожі і вона задзвеніла, як виклик цій безмежно сумній дійсності. Вже після першої стрічки під хопили колядку у цілому темному, повному по вінця вагоні, і вона понеслася десь аж там у темно-синє, позначене зірками небо, яке одне не потребувало затемнення перед бомбовиками своїх вічних світел.*

Один з вояків у переділі засвітив дрижачою рукою запальничку, щоб знову загоріла погасла при співі папіроска і у цьому малому полум'ї я побачила вперше в цю ніч усміхнені, хоча які ж сумні обличчя. Таке було моє перше „латинське" Різдво.

„ХАЙ НАША ЛЮБОВ..."

(Закінчення зі стор. 1)

Коли згадуємо про родину, ми в першу міру думаємо про матір. У чудесний спосіб, жінка, дружина і мама, це „осередок" родини. З тієї причини, наша українська католицька традиція шанує Божу Матір, не тільки на саме Різдво, але також святкує спеціяльне торжество Божої Матері на другий день Різдвяних Свят, щоб ми роздумували над важною ролею Божої і людської матері у кожній родині. У пастирській праці, часто бачу, що мама це та особа, яка держить родину разом, і ми всі повинні бути вдячні і шанувати цю велику працю.

Ісус Христос — Син Божий і Син Діви Марії. Як про те співаємо в кондаку „Раніш зірниці від Отця без Матері Роджений — на землі без Отця днесь воплотився в тебе. Той, хто перед зірницею родився, від..." В такий спосіб, Бог подарував нам новий початок, злучуючи нас, через Матір Божу, зі всіма синами і дочками Адама і Еви.

Однак, це було волею Божою, щоб Ісус Христос був свідомий люблячої опіки людського батька і тим Господь довірив Марію і її Божественного Сина Св. Йосифові, що відзначаємо в неділю після Різдва, враз із королем Давидом, прародичем сім'ї до якої належали Марія і Йосиф, як то ми читаємо в б Євангелії, як теж у св. Якова „брата Господнього". (Гал. 1:19).

Святий Йосиф — визначна постать в нашому християнському святкуванні Різдва, бож пригадує нам потребу відповідальности і жертви. З Євангелії бачимо, що він не розумів вповні завдань ним прийнятих, однак прийняв вповні виклик. Без цієї відповідальности сповнення нашого завдання, не може проіснувати жодна сім'я. Батьки, матері і діти повинні прийняти св. Йосифа як модель і приклад. Мусимо виконувати свої обов'язки з вірою до Бога, навіть як їх не вповні розуміємо.

Включаючи короля Давида і св. Якова до наших святкувань, нам пригадує і дальшу родину, яка сьогодні загрожена в Америці. Постійна зміна місця замешкання, як і інші соціяльні проблеми багатьох родин, зумовляють брак дійсного співжиття дідів, вуйків і тет, двоюрідних братів і сестер, тоді коли Священне Писання та історія людського досвіду каже нам, що і дальша родина дуже важна. Тож, гратулюю тим сім'ям, які благословенні, зберігаючи палку любов впродовж ґенерацій і запрошую наші парохії підтримувати на дусі малочисельні родини, що їх може відокремити смерть або далека віддаль від дідів і рідних. Нехай наші парохії будуть нагодою дійсної християнської дружби, в яких можемо постачати один одного потреби і бажання.

Я згадав попередньо осередню ролю матері в кожній сім'ї. Це гомонить в серцях українського народу, української спільноти впродовж історії виразно насвітлювала важливість кожної матері. Це правдоподібно чому стільки почитання до Божої матері, Неустанної Помочі, є так дуже розвинене між українськими християнами. Це почитання до Божественної Матері є знаменним даром від Бога, так, що кожне покоління наших людей повинно зберігати його, а навіть збільшувати його.

Надіюся, що цього Різдва кожна з наших родин постановить зміцнити сімейне життя в новому році. Всі знаємо, що це вимагає зусилля. Я лиш хочу це вам пригадати. Ми повинні плянувати час для наших спільних молитов (як також спільне і кожночасне відвідування церкви) і читати разом і систематично Святе Письмо. Сьогодні в дні посиленого темпа нашого життя родини мусить навчитися як спілкуватися не тільки при великих святах, але й щоденно. Родини потребують розмовляти одна з одною, що означає, суворе обмеження оглядання телевізії та інших електронічних розваг. Рівнож родина потребує працювати разом для взаємного добра, як також для особливих проєктів, щоб підтримати окремого члена сім'ї. Знаємо про ці речі дуже добре, але вони не здійсняться, якщо кожна родина не зуміє поплянувати як і коли здійснити заплановане.

Улюблені, благословлю вас з Різдвом Христовим. Прошу вас молитов та закликаю до постійного зацікавлення нашою Церквою в Україні та про вашу співпрацю та вашу жертвенну працю, яку ми почали тут в Америці, під час цього десятиріччя ширення Євангелії. Ми оточені людом, що не знають Ісуса Христа, тож не маємо права зберігати Христа невідомим. Хай наша любов, наше радісне святкування проголосить Христа тим, що довкола нас, і хай радість та любов до Христа буде завжди у ваших серцях!

† **Василь Лостен,**
Єпископ Стемфордський

„ЩОБ УСІ БУЛИ ОДНО..."

(Закінчення зі стор. 1)

темряві (гріха), а мали світло життя" (Ів. 8,12), ставши для нас „дорогою, правдою і життям" (Ів. 14, 6). Саме тут є джерело цієї невимовної радости, що наповняє серця віруючої людини в світлий празник Христового Різдва.

І дійсно „нова радість стала, яка небувала", бо завітав до нас Син Божий, Спаситель світу, який відродив у нас гідність людини, створеної „на образ і подобу Божу" (Бут. 1,26). Він приніс нам світло Божої правди, тобто світло святої віри та обдарував нас новим життям Божої ласки, життям дітей Божих, що є завдатком нашого вічного життя і щастя в небі.

Ось тому-то у різдвяний час ми щиро вітаємо нашого Небесного Гостя, нашого Спасителя, радісним співом наших традиційних колядок. В різдвяну ніч ми так радо спішимо до наших святочно прибраних церков, щоб при яслах, у стіп Божого Дитяти, ми склали наші покаянням очищені серця, серця, сповнені живою вірою, відновлені надією та вдячною любов'ю. А з бажанням поділитися цією душевною радістю з рідними та приятелями, ми зі захопленням вітаємо один одного: Христос рождається! А вдячне серце кожного віруючого християнина радісно відповідає: Славімо Його! Славімо нашого Небесного Гостя, славімо нашого Спасителя, що є джерелом небесної радости.

У цю святу різдвяну ніч нашими думками ми линемо почерез океан ген далеко на землі наших батьків, до наших братів і сестер в Україні, щоб з ними поділитися нашою надземною радістю, і зі захопленням вітаємо їх: Христос рождається! Ми знаємо, що не легко приходиться їм будувати життя у вільній своїй державі на жахливих фізичних і моральних руїнах, спричинених отрутою безбожного комунізму. Ми до глибини серця болієво над поділом між християнами України, над нашим церковним роз'єднанням, що так боляче ранить тіло нашого народу і ослаблює його. Тепер Церква св. Володимира поділена незгодами, спричиненими нашими недругами. З цього користають різні, чужі нам секти, і засівають між нашим народом в Україні облудний кукіль єретичного навчання. Тому всі ми разом благаймо Дитятко Ісуса, щоб Він зглянувся на наш многостраждальний нарід і за молитвами св. Володимира дав йому світло з небес та ласку братолюб'я і одномислія, щоб народ наш подолав всі труднощі, поставив на першому місці спільне добро і так сповнив святий заповіт Христа, „щоб усі були одно, як ти, Отче, в мені, а я в тобі" (Ів. 17,21).

Ми, ваші владики, вітаємо вас усіх та бажаємо зі щирого серця, щоб ця різдвяна радість зростала у Ваших серцях кожного разу, коли ви поділитеся нею з усіма, кого Боже Провидіння спрямує на ваш життєвий шлях.

Благодать Господа нашоог Ісуса Христа й любов Бога Отця і причастя Святого Духа нехай буде з усіма вами!

† **Стефан Сулик,**
Митрополит
† **Володимир Паска**
Єпископ-помічник

Дано у Філядельфії при Соборі Непорочно Зачатої Богородиці
в празник св. отця нашого Миколая,
6-го грудня 1992 Р.Б.

Українська сесія на конференції ААТСЕЕЛ

Ню Йорк. — Тут, на щорічній конференції Американської асоціяції викладачів слав'янських та східньоевропейських мов, яка проходитиме від 28-го до 30-го грудня в готелі Ґренд Гаєт, в середу, 30-го грудня, від год. 8-ої до 10-ої ранку відбудеться українська сесія, присв'ячена новим літературним та культурним перспективам в Україні.

Керуватиме сесією проф. Ася Гумецька (Мишиґанський університет), а секретарюватиме проф. Елеонора Адамс (Пенсильванійський університет). З доповідями на сесії виступлять проф. Іван Фізер (Ратґерс університет), який говоритиме про українське літературознавство в періоді пост-соцреалізму; проф. Михайло Найдан (Пенсильванійський університет), про сучасних українських поетів; проф. Наталія Кононенко (Вірджінський університет) — про сучасну українську фолкльорну літературу; Віра Качмарська — про українських поетів 1980 років.

„ПРЕДВІЧНЕ СЛОВО"

(Закінчення зі стор. 1)

Нього як у свого особистого Спасителя, не загинув, але щоб новонародився від Бога, щоб мав повне право стати й називатися дитиною Божою і щоб отримати вічне життя, вічну радість і вічне блаженство. Так, любі друзі, через віру в Господа Ісуса Христа кожний може правдиво стати дитиною Божою і наслідником неба, щоб бути спадкоємцем усього, бо чого око не бачило й вухо не чуло, і що на серце людині не впало, те Бог приготував тим, хто любить Його" (1 Кор. 2:9), хто прийняв Його до свого серця, як Господа і Бога.

У цей, подарований нам Богом, блаженний час Христового Різдва, з глибини душі подякуймо нашому любому Спасителеві Ісусові Христові за те, що Він Своїм прихильним оком зглянувся на нашу змучену Україну і з ласки Своєї дав їй вимріяну довгожанну волю. У гарячих молитвах благаймо Господа слави, щоб Він ласкаво простягнув Свої святі руки й дав нашій любій Ненці Україні щасливу долю, щоб нашому багатостраждальному народові Він послав спасенне слово Своєї Євангелії, слово потіхи й підтримки в сучасних невідрадних економічних обставинах, щоб послав велике духовне пробудження на спасіння багатьох душ і щоб з бурхливих вод таких великих труднощів і тривожних небезпек, в яких ще знаходиться наш рідний край, Він Своєю сильною рукою вивів український народ на тихії води, на яснії зорі, та щоб поблагословив його ряснотою Своїх ласк на многії літа!

Бажаємо всім вам багато радісних хвилин і рясних Божих благословень у святкові дні Христового Різдва сповненого успіхів, благословенного Богом Нового 1993 Року!

З любов'ю ваші в Христі брати й слуги, —

Пастор Володимир Домашовець — голова Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства
Пастор Олекса Р. Гарбузюк — президент емерит і старший пресвітер
Пастор Йосафат Іваськів — генеральний секретар

Різдво, 1992 року божого.

Театр О. Стахіва виступає з різдвяними програмами

Ню Гейвен, Конн. — Звідси у п'ятницю, 25-го грудня, починає своє нове турне з різдвяною програмою Фолкльорний Театр Остапа Стахіва зі Львова. Концерт відбудеться в залі церкви св. Михаїла, 569 Джордж вул. Початок о год. 6-ій вечора.

Наступні виступи відбудуться у таких містах: у Бостоні — у суботу, 26-го грудня, о год. 7:30 вечора в залі церкви св. Андрія, 24 Орчард ровд; в Ню Йорку — у неділю, 27-го грудня о год. 2:30 по полудні в Українському Народному Домі, 140-142 Друга авеню; в Йонкерсі, Н. Й. — у вівторок, 29-го грудня, о год. 7-ій вечора в залі церкви св. Михаїла; у Нюарку, Н. Дж. — у суботу, 2-го січня, о год. 7:30 вечора в Авдиторії школи при церкві св. Івана Хрестителя, 719 Сендфорд авеню; в Асторії, Н. Й. — у неділю, 3-го січня, о год. 1:30 по полудні в залі УКЦеркви Чесного Хреста, 30-та вул.; у Філядельфії — у п'ятницю, 8-го січня, о год. 7-ій вечора в Українському Освітньо-Культурному Центрі, 700 Сідар ровд; у Вашінгтоні — у неділю, 10-го січня, о год. 1:30 по полудні в залі Українського Національного Крайового Собору, 4250 Гейрвуд ровд північ-схід; в Сиракюзах, Н. Й. — у понеділок, 11-го січня, о год. 7:30 вечора в Українському Народному Домі, 1317 Вест Фаєтт вулиця та в Пармі, Огайо — у п'ятницю, 15-го січня, о год. 7-ій вечора в шкільній залі церкви св. Йосафата.

Вступ — 12 дол., пенсіонери та студенти — 10 дол., діти — безплатно.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 1-го СІЧНЯ 1993 р.

Трентон, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва Запорозька Січ 245 Відд. відбудуться о год. 2-ій по пол. в залі УНДому при 477 Jeremiah Ave. Порядок денний: звіт управи і вибір нової управи на 1993 р. Просимо членів прибути на збори. — За Управу — І. Бойчук, гол., М. Мартиненко, секр.

ANNUAL MEETING

St Basils Lodge No. 364, Cleveland, Ohio will have their annual meeting Sunday, January 3, 1993 at St. Josephats Church cafeteria at 2:00 o'clock. W. Wladyka, secr. No. 364.

● Р І З Н Е ●

●FUNERAL DIRECTORS●